

fige om den Sag, er det virkelig et Principspørgsmaal; det er ikke en Bagatel, og det er Noget, man kan være berettiget til at tage et Særstandpunkt paa. At Udsørselsforbudet kan virke skadeligt er vistnok Noget, som indrømmes fra omtrent alle Sider; om det kommer til at ske, er tvivlsomt, men at det kan ske, tror jeg, Enhver vil give mig Ret i. Der er en Mulighed for, at en stadig voksende Overproduktion af vort Smør kan bewirke en Nedgang i Prisen, og at en Følge deraf kan være, at vi vilde nødes til at frembringe 2den Klasse's Varer ved Hjælp af Blandingsmør, dels for at hæve Prisen paa 1ste Klasse's Smør, og dels for at blive af med Smørret ad anden Veie. Jeg skal endvidere tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det mere og mere erkjendes, at der er et udmærket Marked for Margarine i de oversjøiske Lande. Margarine er mere holdbart i de hede Lande, og desuden anbefales det ved den billige Pris. Det er mig bekendt, at det har vundet stor Tilslutning i Vestindien, hvortil man forgjæves har søgt at udføre Natursmør, dels fordi det var for dyrt, og dels fordi det var for lidt holdbart. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Andragendet Nr. 30 fra 1176 Beboere i Marstal, hvor det udtrykkelig fremhæves, at Margarine er et til Skibsproviantering særdeles vel egnet Stof, som er langt mere holdbart end de ringere Smørsorter. Der andrages af disse Beboere i Marstal om, at de maa have Lov til at beholde det. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en overordentlig stor Ulempe, det vilde medføre, naar man skal formene Skibsbefættninger at proviantere med Kunstsmør eller i hvert Fald indstrænke sig til et Minimum, thi hvis Udsørselsforbudet bliver sat i Kraft, skal man streng taget visitere, hver Gang et Dampskib gaar til Malmo, om der i Mandskabets Gulasker findes et Minimum af Kunstsmør, som kan siges at være tilladeligt, saa at der ikke kan formodes en Hensigt om at udføre Kunstsmør ad den Veie. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, hvor aabenbart uheldigt det vil være for Kjøbenhavn, der giver sig meget af med Skibsproviantering, og som formentlig vil være ubeløftet fra en saadan Skibsproviantering, forsaavidt der er Tale om Margarine, idet det da virkelig maa betragtes som en Udsørselsartikel. Det er endvidere meget bekendt, at mangfoldige Smørvenner i høi Grad frygte for, at man skal lægge Hovedvægten paa dette Punkt, idet de mene, at enten vil man i utilbørlig Grad komme til at forsinke Forsendelsen af Smørret, naar man skal standse længe for

at visitere nøiagtigt, eller ogsaa vil den foregaa saaledes, at Justagerne lide Overlast, saa det vil blive til Tab for Affenderen. At det altsaa kan skade, forekommer mig aldeles utvivlsomt, men Spørgsmaalet er nu, om det kan gavne. Det hedder sig, at det skal værne om Smørreexportens Vgthed, men hvorledes skal det kunne ske? Det har været og er mig stadig en Gaade. Hvem er det, vi kunne sikke? Det er ikke Andre end første Modtager; første Modtager er den Æneste, hvem de danske Love kunne beskytte. Gaar Smørret senere fra Haand til Haand i England, maa virkelig de engelske Love vide at værne om det. Første Modtager, forekommer det mig, er fuldstændig lige sikker, enten det er forbudt at udføre Margarine i runde Justager, hvorpaa der ikke staar Margarine, og det samtidigt er tilladt at udføre det i aflange Justager, hvorpaa der staar Margarine, eller i det Tilfælde, at det er forbudt at udføre det i aflange Justager, hvorpaa der staar Margarine. I begge Tilfælde rammes den, der udsører det i runde Justager, hvorpaa der ikke staar Margarine — det eneste Tilfælde, hvor der er Tale om Svig overfor første Modtager — og rammes nøiagtigt med samme Straf. Jeg har hørt gjøre gjældende, det var det ærede Medlem fra Nakso (Neergaard), som forleden Dag sagde, at det var altid en Reklame for Smørret, og den skulde man ikke ubetinget foragte. Jeg er af den Anskuelse, at det kan være heldigt for en ung Forretning at anvende Reklame, indtil man har oparbejdet den, men for en gammel Forretnings Bedkommende vil det være skadeligt og vække Misstanke. Jeg tror ikke, der er noget Videre vundet ved at reklamere for vort Smør ad den Veie. Saa er der endelig anført den overordentlige trosterige Grund, at denne Lov kun skal vare 2 Aar, og at det er det Bedste ved den. Det høre vi fra alle Kanter. Men lige overfor Udsørselsforbudet antager jeg, at dette er kun en meget tilsyneladende Fordel, thi naar Udsørselsforbudet engang er udstedt, er der ikke nogen Rimelighed for, at vi fremtidig skulle slippe for det. Udsørselsforbudet er altsaa en Reklame for vort Smør, og Tilbagetagelsen deraf vil blive en tilsvarende og endnu stærkere Reklame mod vort Smør; men der er næppe Noget, der vil driste sig til at reklamere mod vort Smør i Betragtning af den store Betydning, Smørreporten har for os. Jeg tror derfor, at Mange ville betænke sig paa at tage et saadant Udsørselsforbud tilbage. Have vi engang Udsørselsforbud, kunne vi være ganske rolige for, at vi ingen finde slippe fra det. Jeg har hørt som